

selv for de daværende Lønninger vare de Pensionsfaser, som ere opstillede i de militære Pensionslove, meget lave. Det maa altsaa ventes, at der meget snart vil fremkomme saadanne Pensionslove. Men dernæst er det umuligt for os at undgaae at behandle de andre Bestillingsmænd efter lignende Grundsætninger som de militære. Nu er Forholdet saaledes, at naar en Bestillingsmand ikke har nogen Afgang til Pension efter nogen særlig Pensionslov, og heller ikke har Afgang til kongelig Ansættelse, hvilket de dog have i enkelte Stater, er det Høieste, han kan opnaae ved simpel ministeriel Foranstaltning, en Understøttelse af 100 Rd., men der er ikke faa af de her omhandlede Mænd, for hvilke en saadan Understøttelse vil være altfor ringe. Derjom vi altsaa ikke faae Pensionslove for dem, ville vi i stedse stigende Grad faae Begjæringer paa Finantsloven om Understøttelser til dem, og saadanne have vi ogsaa haft hvert Aar, som det forekommer mig, i stigende Antal; det vil saaledes erindres fra Finantslovens Behandling, at vi iaar have haft et ikke ganske ringe Antal af saadanne Understøttelser. De blive imidlertid det ene Aar afgjorte paa een og det andet Aar paa en anden Maade; der er ingen fast Norm, og derfor troe vi, at det alene for at beskytte Statskassen i denne Henseende vil være overmaade vigtigt, at man her faaer etableret den Grundsætning, at Bestillingsmænd ogsaa skulle lide en vis Afkortning i deres Gager, for at sikke dem en Pension. Dette skeer imidlertid ikke alene for Statens Skyld, men tillige for Bestillingsmændenes egen Skyld; thi ganske vist ere Mange af dem stillede saaledes, at de maaffee ikke kunne vente at faae nogen som helst Pension, medens de have Familje at forsyge, som de have meget ondt ved at sikke Noget, og det er altsaa af største Vigtighed for denne Klasse Folk, at de tidlig blive vant til at erkjende det som en Nødvendighed, som en dem paahvilende Pligt, at anvende en vis Deel af deres aarlige Lønning til en saadan Pension. Dette er altsaa Tanken, som vi forresten ogsaa have seet anerkjendt fra Regjeringens Side paa forskjellige Maade. Det vil saaledes erindres, at

den høitærede Kirke- og Underviisningsminister har forelagt os et Lovforslag, ifølge hvilket der ved en under ham staaende Institution skal af Bestillingsmændene udredes visse Procent af deres Lønning til en Pensionsfond; dette er eet Exempel, og det vil dernæst ogsaa erindres, at den høitærede Indenrigsminister har meddeelt os, at han var stærkt beklæftet med at oprette en lignende Indretning ved de Jernbaner, som nu staae under hans Bestyrelse. Man seer altsaa, at det allerede er anerkjendt fra Regjeringens Side, at en saadan Foranstaltning som den, vi her have tilladt os at foreslaae for Bestillingsmændenes Vedkommende, i og for sig vil være rigtig. — Jeg har endnu kun at omtale det finantzielle Spørgsmaal. Der er Mange — og det er ganske naturligt — som have opfattet det Spørgsmaal: Hvor Meget vil der kunne spares ved hele denne Foranstaltning? Jeg og flere andre Medlemmer af Udvalget have bestræbt os for at kunne yde Elementer til Løsningen af dette Spørgsmaal, og Betænkningen bærer ogsaa tydelige Spor deraf, men det vil let sees, at det er en Umulighed ad den Vej, hvorfra vi have betjent os, at besvare Spørgsmaalet fuldstændig tilfredsstillende. Vi have oplyst ved Tabeller, hvorledes Forholdet vil stille sig for de enkelte Embedsmænd, og det vil deraf sees, at Besparelsen for den enkelte Mand vil blive meget betydelig, forsaavidt han gaaer af i den Alder, der maa ansees for at være den naturlige, altsaa efter det fyldte 65de Aar, men det vil tillige deraf sees, at forsaavidt han gaaer af i tidligere Aar, og navnlig inden det 60de Aar, vil den Besparelse, som fremkommer, blive meget mindre. Det er umuligt iforveien at vide, hvorledes Forholdene ville stille sig i denne Henseende; vi vide ikke, hvilke extraordinaire Forhold der kan gjøre det nødvendigt eller rigtigt at foretage Afstedigelser af Embedsmænd i de yngre Aar, og derfor er det ganske vist umuligt ad denne Vej at komme til noget bestemt Sjon i den Retning, som jeg tillod mig at nævne. Der er imidlertid en Betragtning, som er falden mig ind, efterat Betænkningen var skrevet, og som jeg ikke kan undlade at fremhæve for Thinget. Naar man betragter Embedsstanden, altsaa det hele Com-